

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING:
"BÆREDYGTIG FINANSIERING: EU BØR GØRE EN MERE KONSEKVENT INDSATS
FOR AT OMDIRIGERE FINANSIERING I RETNING AF BÆREDYGTIGE
INVESTERINGER"**

RESUMÉ

I. Svar fra Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank om resuméet (afsnit I-IX):

Bæredygtig finansiering spiller en central rolle med hensyn til at nå målene i den europæiske grønne pagt og opfylde EU's internationale klima- og bæredygtighedsforpligtelser. Det gør den ved at lede private investeringer i retning af omstillingen til en klimaneutral, klimarobust, ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi som supplement til offentlig finansiering.

Kommissionen har koncentreret sin indsats om at lovgive inden for bæredygtig finansiering, som er blevet endnu vigtigere i betragtning af behovet for bæredygtig genopretning efter covid-19-krisen. I strategien for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi, der blev offentliggjort den 6. juli 2021, peges på yderligere indsatsområder til støtte for det finansielle systems bæredygtighed. Strategien indeholder initiativer, der fremhæver EU's globale lederskab inden for fastlæggelse af internationale standarder for bæredygtig finansiering. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med alle internationale partnere, bl.a. gennem den internationale platform for bæredygtig finansiering, om at opbygge et robust internationalt system for bæredygtig finansiering.

Strategien ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der fortæller om fremskridtene med hensyn til at gennemføre foranstaltningerne i handlingsplanen fra 2018.

Handlingsplanen fra 2018 omfattede ti foranstaltninger, der kan opdeles i tre kategorier: omlægge kapitalstrømme i retning af en mere bæredygtig økonomi, integrere bæredygtighed i risikostyring og fremme gennemsigtighed og langsigtethed.

For senest i 2030 at reducere emissionerne med mindst 55 % og nå målet om et klimaneutralt Europa senest i 2050 har Kommissionen fremsat forslag om pakken "Fit for 55" (juli 2021), der omfatter vidtrækkende politikområder.

De fleste af foranstaltningerne fra 2018 er gennemført. De har resulteret i vedtagelsen af forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og EU-klassificeringsforordningen, en delegeret retsakt under EU-klassificeringssystemet (juni 2021) samt den delegerede retsakt, der fastlægger rapporteringskrav til finansielle og ikkefinansielle virksomheders økonomiske aktiviteter (juli 2021). Kravet om offentliggørelse af obligatoriske oplysninger i den nævnte delegerede retsakt i forhold til rapporteringskrav skal give ensartede og gennemsigtige oplysninger om de miljørelaterede resultater for de virksomheder og aktiver, de finansierer. Det vil hjælpe investorer og offentligheden med at forstå virksomhedernes vej mod miljømæssig bæredygtighed og træffe informerede beslutninger. Herudover vil handlingsplanen fra 2018 føre til vedtagelse af den delegerede retsakt om klassificeringssystemet vedrørende de sidste fire miljømål.

I april 2021 vedtog Kommissionen et forslag til direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering. Såfremt forslaget vedtages af Rådet og Parlamentet, vil direktivet udvide anvendelsesområdet for rapporteringskravene til alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder (undtagen noterede mikrovirksomheder), kræve revision (med sikkerhed) af rapporterede oplysninger, indføre mere detaljerede rapporteringskrav samt et krav om rapportering i overensstemmelse med EU's obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering og kræve, at virksomhederne "tagger" de rapporterede oplysninger digitalt, så de er maskinlæsbare og bidrager til det fælles europæiske adgangspunkt, som foreslået i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen.

Kommissionen har så vidt muligt integreret visse aspekter af klassificeringsforordningen i EU-budgettet. Princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" anvendes i vid udstrækning på hele EU-

budgettet gennem en række værktøjer og administrative bestemmelser. Det er blevet gennemført i genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er det største program under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. Det skal tages i betragtning ved gennemførelsen af alle programmer, der reguleres af forordningen om fælles bestemmelser. Stort set tilsvarende kriterier, såsom bæredygtighedskontrol, klimasikring og ekskluderingslister foreslås i retsakterne, der understøtter andre udgiftsprogrammer for at sikre, at EU-finansiering ikke fører til miljøskader. I forbindelse med den fremtidige fælles landbrugspolitik vil overholdelse af sociale og skærpede betingelser sikre gennemførelsen af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" på en passende måde.

EU's klimakoefficienter, som bruges til at måle klimaforbruget i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og Next Generation EU, er i videst muligt omfang tilpasset de tekniske screeningkriterier i EU-klassificeringssystemets første delegerede retsakt. EU's klimakoefficienter og klimaovervågningsmetodologien for EU-budgettet anerkender også bestræbelser og investeringer, der ikke er omfattet af klassificeringssystemet, eller som ikke er helt i overensstemmelse med det, hvis de ikke desto mindre frembringer en gavnlig klimaeffekt eller er relevante for den grønne omstilling.

INDLEDNING

03. Kommissionen er enig i, at udfordringen består i at tilrettelægge og finansiere en socialt retfærdig og miljømæssigt bæredygtig omstilling til en klimaneutral og modstandsdygtig økonomi. Derfor spiller den europæiske grønne pagt en afgørende rolle med hensyn til at nå dette mål, herunder gennem handlingsplanen for den cirkulære økonomi og biodiversitetsstrategien.

04. Med hensyn til estimatet for 2021-2050 (1 billion euro om året) bemærker Kommissionen, at der i den nævnte rapport nævnes 28 billioner euro over de næste 30 år, hvoraf ca. 80 % (i alt 23 billioner euro eller 0,8 billioner euro om året) ville komme fra omdirigerede investeringer, der ellers ville have finansieret kulstofintensive teknologier, og EU ville være nødt til at afsætte yderligere 5,4 billioner euro, dvs. en gennemsnitlig årlig afvigelse på 180 milliarder euro, til rene teknologier og teknikker, hvor sidstnævnte stemmer overens med 2018-Kommissionens skøn.

05. — Markederne afspejler ikke de samlede sociale og miljømæssige omkostninger ved økonomiske aktiviteter

Kommissionen er enig i, at de finansielle markeder ikke indkalkulerer negative miljømæssige virkninger i de løbende priser. Selv om der er sat ambitiøse klimapolitiske foranstaltninger i værk, erkender Kommissionen, at strukturerne på det finansielle marked også spiller en vigtig rolle med hensyn til omstillingen, og disse er i øjeblikket ikke egnede til indarbejdelse af bæredygtighedshensyn.

Samtidig har Kommissionen indført en trinvis tilgang med fokus på klima- og miljørisici, som bør følges op af andre foranstaltninger, der også kan omfatte sociale aspekter.

— Der mangler tilstrækkelig gennemsigtighed og information vedrørende bæredygtige aktiviteter

Gennemsigtighed og oplysningskrav adresseres i EU-klassificeringsforordningen og understøttes yderligere af de delegerede retsakter som fastsat i EU-klassificeringssystemet.

Vedtagelsen af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (forbedring af det tidligere direktiv om ikkefinansiel rapportering) og andre foranstaltninger, der i stadig højere grad anvendes i hele økonomien (har endog indflydelse på ajourføring af miljøstatistikker og -regnskaber), vil også modvirke grønvaskning og tydeligt angive, i hvilken udstrækning økonomiske aktiviteter er grønne.

— Nogle bæredygtige investeringer er forbundet med potentielt højere risici og finansieringsomkostninger

Kommissionen erkender, at de anslåede behov for bæredygtige investeringer kan ændre sig over tid, og at offentlig støtte til finansiering og fremme er vigtigt. Derfor støtter Kommissionen

medlemsstaterne på mange måder gennem EU-budgettet og EU's genopretningsinstrument (Next Generation EU), gennem særlige tekniske bistandsprojekter (f.eks. vedrørende grøn budgettering og grøn beskatning) samt andre værktøjer.

06. På baggrund af omfattende drøftelser med medlemsstaterne og forskellige europæiske organer samt input fra en offentlig høring vedtog Kommissionen strategien for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi i juli 2021. Strategien følger efter foranstaltninger i handlingsplanen fra 2018 og bidrager til yderligere udvikling inden for bæredygtig finansiering. Strategien indeholder en omfattende køreplan med nye foranstaltninger til at omdirigere privat investering i retning af bæredygtige projekter og aktiviteter for at bidrage til at gennemføre de forskellige foranstaltninger i den europæiske grønne pagt. Kommissionen erkender, at der, for at sikre en ordentlig overgang, er behov for fuld gennemsigtighed med hensyn til eksponering for klimarisici, herunder eventuelt strandede aktiver og for de virkninger, disse har for den finansielle stabilitet. Strategien er endnu en vigtig brik for den fremtidige ramme for bæredygtig finansiering.

09. Målet om at afsætte 30 % til klimaindsatsen gælder for EU-budgettet sammen med Next Generation EU, hvilket resulterer i 625 milliarder euro til klimaindsatsen i perioden 2021-2027. Genopretnings- og resiliensfaciliteten falder med afsætningen af 37 % til sine sektorspecifikke mål ind under dette.

Ud over støtte til klimaindsatsen i EU-budgettet vil yderligere ressourcer blive afsat til miljømål såsom de årlige 7,5 % af EU-budgettet i 2024 og 10 % i 2026 og 2027 til støtte af biodiversitet samt national medfinansiering og private investeringer, der kan medvirke til at tilvejebringe de nødvendige midler til bæredygtige investeringer.

Herudover vil forbedrede skøn over og til støtte for foranstaltninger med hensyn til nulforurening og den cirkulære økonomi (under den grønne pagt) skabe yderligere finansieringsmuligheder til opfyldelse af miljømålene. I mange tilfælde genererer investeringer også synergier på tværs af flere miljømål ved f.eks. samtidig at bidrage til klimaet og biodiversitet.

BEMÆRKNINGER

22. Platformen for bæredygtig finansiering under EU-klassificeringssystemet, der formelt indledte sit arbejde i efteråret 2020, har til opgave at rapportere om de sidste fire miljømål som fastsat i EU-klassificeringssystemet og om en eventuel udvidelse af EU-klassificeringssystemet til at omfatte sociale mål samt om udvikling af klassificeringssystemet med hensyn til økonomiske aktiviteter, der ikke har en betydelig indvirkning på den miljømæssige bæredygtighed, og økonomiske aktiviteter, som gør væsentlig skade på den miljømæssige bæredygtighed.

Samtidig arbejder Kommissionen på en række forsigtighedsregler, der integrerer klimarisici.

23. *Fælles svar på punkt 23-24:*

Kommissionen erkender, at der er behov for yderligere reformation af EU ETS og andre foranstaltninger. I forbindelse med den igangværende reform af EU ETS overvejer Kommissionen at udvide EU ETS til at omfatte transport og bygninger og at supplere det med en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme og støtte til miljøafgiftsreformer. Samtidig understreger Kommissionen, at andre sektorspecifikke forordninger yderligere integrerer klimahensyn. Lovgivningspakken "Fit for 55" styrker det økonomiske signal yderligere.

26. Kommissionen erkender, at udfasningen af miljøskadelige subsidier er en vigtig løftestang for at opfylde dens miljømål. Kommissionen arbejder aktivt på det gennem støtte til udveksling af bedste praksis og opbygning af engagement i medlemsstaterne (f.eks. gennem projekter vedrørende instrumenter for teknisk støtte, grønnere budgetter og afgiftsreformer).

27. *Fælles svar på punkt 27-28:*

Status for fremskridtene med hensyn til handlingsplanen fra 2018 fremgår af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager strategien for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi, som Kommissionen vedtog i juli 2021. Kommissionen erkender, at gennemførelsen af handlingsplanen er blevet forsinket. Men det skal bemærkes, at det er en vanskelig øvelse at opstille en klassificering af grønne aktiviteter (herunder energiforanstaltninger), som har krævet omfattende høring af eksperter, interessenter og navnlig EU-medlemsstaterne.

29. Kommissionen erkender, at resultaterne af foranstaltningerne i handlingsplanen kan overvåges bedre. Men omdannelsen af det finansielle system, herunder stigende anvendelse af klassificeringsregler, indarbejdelse af langsigtede miljørisici og forbedret bæredygtighedsrapportering vil også komme til udtryk inden for finanssektoren, gennem forbedret bæredygtigheds- og miljørapportering samt kontrolpraksis, med synlig indvirkning på bæredygtig finansiering.

32. Klassificering i henhold til EU-klassificeringssystemet kræver måling af, hvor grønne investeringer er i henhold til EU-reglerne, forbedring af gennemsigtigheden og fremme af ansvarlig beslutningstagning.

Finansielle og ikkefinansielle virksomheder fremlægger oplysninger på baggrund af de tekniske screeningskriterier, der fremgår af EU-klassificeringssystemet.

35. *Fælles svar på punkt 35-36:*

Supplerende lovforslag vil præcisere bæredygtigheden af en række aktiviteter i klassificeringsforordningen yderligere, f.eks. landbrug, kerneenergi og naturgas.

For at opstille relevante kriterier for markedet skal de nævnte sektorer (elproduktion ved hjælp af naturgas og kerneenergi) analyseres nærmere.

42. EU-miljømærket er en frivillig tredjepartskontrolordning, der blev etableret i 1992 (forordning (EF) nr. 66/2010).

Udarbejdelsen af kriterierne for, at finansielle produkter kan tildeles EU-miljømærket, og kravene til verifikation er fastsat i forordning (EF) nr. 66/2010 om EU-miljømærket.

I henhold til EU-miljømærkeforordningen udpeger hver medlemsstat et ansvarligt organ (som enten kan være en privat eller en offentlig enhed), der har ansvaret for at kontrollere, at finansielle produkter, som ansøger om EU-miljømærket, opfylder EU-miljømærkekriterierne, før de tildeles EU-miljømærket. Kommissionen vil udarbejde en brugervejledning til de ansvarlige organer med instruktioner til og vejledning i, hvordan det kontrolleres, at EU-miljømærkekriterierne er opfyldt.

Det er medlemsstaternes ansvar at udpege de ansvarlige organer, men kravene til dem er fastsat i bilag V til EU-miljømærkeforordningen. I henhold til artikel 13 i EU-miljømærkeforordningen nedsætter Kommissionen en arbejdsgruppe af ansvarlige organer ("CB Forum") med det formål at fremme en konsekvent gennemførelse af forordningen blandt de ansvarlige organer. Endvidere indgår EU-miljømærkede produkter i markedsovervågningsmyndighedernes ansvarsområde. Med henblik på at kontrollere om de underliggende investeringer opfylder EU-klassificeringssystemets kriterier, fremlægges disse oplysninger i overensstemmelse med direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapporter og revideres af revisorer. De ansvarlige organer, der har til opgave at kontrollere, at finansielle produkter i forbindelse med underliggende investeringer, som ansøger om EU-miljømærket, opfylder EU-klassificeringssystemets kriterier, er afhængige af de oplysninger, som revisorerne undersøger.

47. Hyppigheden og omfanget af de kontroller, som de nationale kompetente myndigheder skal foretage, er fastsat i de sektorspecifikke bestemmelser, som er nævnt i forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering. Faktisk tilføjer forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering krav om bæredygtighedsrelaterede oplysninger til de eksisterende produktoplysnings-/oplysningskrav, der stilles i henhold til disse sektorspecifikke bestemmelser.

Spørgsmål og svar (der vil blive offentliggjort i sommeren 2021) og de reguleringsmæssige tekniske standarder, der vil blive vedtaget inden udgangen af 2021, vil give yderligere vejledning med det formål at harmonisere og præcisere tilsynet med anvendelse af forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering.

65. Klimaovervågningssystemet og kriterierne for InvestEU-programmet skulle udformes og vedtages før den endelige vedtagelse af de delegerede retsakter om EU-klassificeringssystemet.

I overensstemmelse med InvestEU-forordningen skal klima- og miljøovervågning for InvestEU-midler foretages ved hjælp af EU's klimaovervågningsmetodologi, som er baseret på kriterierne i EU-klassificeringssystemet.

I InvestEU-vejledningen om klima- og miljøovervågning fastsættes et forudgående anslået bidrag til klima- og miljømål i godkendelsesfasen. Det åbner også op for efterfølgende rapportering for hver finansierings- eller investeringstransaktion, der har fået støtte. Gennemførelsespartnerne skal angive forskelle mellem resultaterne og de oprindelige forventninger i deres efterfølgende rapportering.

Det er værd at bemærke, at InvestEU-vejledningen om klima- og miljøovervågning åbner mulighed for, at gennemførelsespartnerne kan overvåge klima- og miljøtransaktioner ved hjælp af EU-klassificeringssystemets kriterier (når de er vedtaget). Det er derfor også muligt for mindre erfarne gennemførelsespartnere at benytte et mere enkelt EU-overvågningssystem i begyndelsen og overgå fuldt ud til EU-klassificeringssystemet, når de er klar.

66. Kommissionen minder om, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer er efterspørgselsbaseret og kan understøtte økonomisk levedygtige projekter med en højere risikoprofil. Mange klimatilpasningsprojekter er ikke økonomisk levedygtige, varetages ofte af offentlige myndigheder og er derfor ikke altid velegnede til at modtage tilbagebetalingspligtig støtte. Derfor er betragtningen om, at de fleste bæredygtige projekter vedrører modvirkning af klimaændringer, i overensstemmelse med, hvad der kunne forventes for et instrument, der er målrettet økonomisk levedygtige projekter og projekter med større risiko, som sigter mod mobilisering af privat finansiering.

71. Som anført i Revisionsrettens særberetning om Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning, bør de være et **supplement** til andre EU-programmer, herunder JASPERS, der har Central- og Østeuropa som sit vigtigste geografiske driftsområde og dækker de sektorer, som er tiltænkt teknisk bistand til forberedelse og udvikling af projekter, der skal finansieres via ESI-fondsmidler. Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning er udformet som et **efterspørgselsbaseret initiativ**, der blev oprettet med det formål at forbedre investeringsprojekternes kvalitet ved at tilbyde skræddersyet rådgivning til europæiske projektpromotører. At definere prioriteter for tjenester til forskellige sektorer og medlemsstater for Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning strider imod EFSI-initiativets princip om at være efterspørgselsbaseret.

Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning har indgået et tæt samarbejde med nationale erhvervsfremmende banker og institutioner, med direkte finansiering og ekspertbistand til en række af dem i de central- og østeuropæiske lande, og med det formål at opbygge mere kapacitet til at styrke de lokale rådgivningstjenester og udvikle bæredygtige infrastrukturprojekter. InvestEU-rådgivningsplatformen er godt positioneret til en videreførelse af Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og adresserer flere af de betænkeligheder, som ekspertgruppen på højt plan har givet udtryk for med hensyn til at generere bæredygtige investeringsprojekter.

72. Portalens mission og merværdi er at offentliggøre og øge synligheden af potentielle investeringsmuligheder for projektpromotører, der ønsker at bruge portalen. Kommissionen har ikke beføjelse til at foretage teknisk og finansiel due diligence af offentliggjorte projektforslag og henviser investorerne til de specifikke projekter. Kommissionen har heller ikke ressourcerne eller kompetencerne til at foretage due diligence af projekter. Dette ansvar ligger hos potentielle investorer.

I overensstemmelse med artikel 26, stk. 3, i InvestEU-forordningen fremsender Kommissionen offentliggjorte projekter på InvestEU-portalen til de relevante gennemførelsespartnere og, hvor det er relevant, til InvestEU-rådgivningsplatformen.

73. Kommissionen er enig i, at nogle af planerne mangler detaljerede kvantificeringer af investeringsbehov, hvilket også gør det vanskeligt at foretage sammenligninger mellem medlemsstaterne. Kommissionen yder fortsat støtte til medlemsstaterne og har under instrumentet for teknisk støtte iværksat et nyt flagskibsinitiativ "Greening of public finances — evaluating budgetary and fiscal policies' impacts on the delivery of national and international commitments", der navnlig har til formål at hjælpe med at opbygge kapacitet i medlemsstaterne til at kvantificere investeringsbehov, identificere mangler og udvikle politikker til at bygge bro mellem dem.

76. Genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er det mest omfattende program under Next Generation EU, kræver en screening for at sikre, at de ikke gør "væsentlig skade", baseret på artikel 17 i klassificeringsforordningen, hvorimod anvendelse af de detaljerede kriterier for at sikre, at de ikke gør væsentlig skade, som vedtaget i de delegerede retsakter, er valgfri. Ligesom i genopretnings- og resiliensfaciliteten foreslås stort set tilsvarende kriterier (f.eks. bæredygtighedskontrol, klimasikring og ekskluderingslister) i retsakterne, der understøtter andre udgiftsprogrammer, for at sikre, at EU-finansiering ikke fører til miljøskader. Den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der ledsager den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 åbner endvidere op for et horisontalt princip om "ikke at gøre væsentlig skade", der finder anvendelse på hele den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

En universaltilgang til princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" på tværs af de forskellige politikområder i EU-budgettet er ikke mulig i betragtning af de forskellige gennemførelsescykluser, forvaltningsformer og aktiviteter, der finansieres.

Kommissionen mener, at den fremtidige fælles landsbrugspolitik vil sikre gennemførelsen af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" gennem sociale og skærpede betingelser.

77. Princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" er indarbejdet i genopretnings- og resiliensfaciliteten og skal tages i betragtning ved gennemførelsen af alle fondene i overensstemmelse med forordningen om fælles bestemmelser.

Som forklaret i svaret på punkt 75 er de forskellige gennemførelsescykluser, forvaltningsformer og aktiviteter, der finansieres af EU, uforenelige med en universaltilgang med hensyn til at fastslå, om noget er til væsentlig skade for miljøet.

78. I henhold til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (ERDF) og Samhørighedsfonden er investeringer i gasinfrastrukturer ikke tilladt med undtagelse af udskiftning af varmesystemer og kedler til fast brændsel under særlige forhold og andre infrastrukturer, hvor dette understøtter omstillingen til vedvarende energi og kan bruges til vedvarende og lavemissionskilder, som fastsat i artikel 7, stk. 1, litra h), i forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden. Sådanne begrænsede investeringer i forbindelse med naturgas bør være velbegrundede og bidrage til at reducere drivhusgasemissioner på en måde, der understøtter omstillingen til klimaneutralitet.

Kommissionen minder om, at i henhold til genopretnings- og resiliensfaciliteten bør foranstaltninger i forbindelse med el- og/eller varmeproduktion ved hjælp af fossile brændstoffer samt tilhørende transmissions- og distributionsinfrastruktur som hovedregel ikke anses for at være i overensstemmelse med princippet om "ikke at gøre væsentlig skade".

Ud fra perspektivet om modvirkning af klimaændringer kan ekstraordinære foranstaltninger vedrørende el- og/eller varmeproduktion ved hjælp af naturgas samt tilhørende transmissions- og distributionsinfrastruktur træffes fra sag til sag (ifølge bilag III til retningslinjerne for ikke at gøre væsentlig skade), og forudsat at denne støtte bidrager til EU's dekarboniseringsmål for 2030 og 2050.

Ingen investeringer i kul- eller oliekræft og/eller varmeproduktion vil bestå screeningen for ikke at gøre væsentlig skade.

79. Kommissionen bemærker, at klimaovervågningsmetodologien, som understøtter den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, har udbedret flere af manglerne ved den metode, der understøtter den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, som blev identificeret i Revisionsrettens tidligere rapporter.

Klimaovervågningsmetodologien for 2021-2027, som f.eks. er fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, bygger på metoden i forordningen om fælles bestemmelser for 2014-2020, men er blevet ændret for at tage hensyn til forskellige aspekter af EU-klassificeringssystemets kriterier og danner grundlag for klimaovervågning af hele budgettet.

Klimaovervågningsmetodologien for 2021-2027 giver mulighed for at anerkende både større bidrag til klimaindsatsen med en koefficient på 100 %, der er baseret på kriterier inspireret af EU-klassificeringssystemet og af mere begrænsede bidrag til klimaindsatsen (med en koefficient på 40 %), samt for at foretage en mere detaljeret vurdering af forskellige foranstaltningers bidrag til klimamålene og gennemførelses hastigheden, f.eks. med hensyn til forskellige energieffektivitetsforanstaltninger.

80. Kommissionen minder om, at klimaovervågningsmetodologien er blevet væsentlig styrket i tiden op til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. Navnlig er tilskrivningen af 100 %-vægten nu styret af væsentligt strengere kriterier, som i videst muligt omfang er baseret på de tekniske kriterier i EU-klassificeringssystemet og ikke kun afvejer hensigten med, men også virkningerne af de forskellige aktiviteter.

Koefficienten på 40 % anvendes på aktiviteter, der, selv om de ikke opfylder de tekniske kriterier i EU-klassificeringssystemet, bidrager til miljø- og klimamålene. Sådanne økonomiske aktiviteter kan f.eks. være på vej til at nå det betydelige bidragsniveau.

Med hensyn til de grønne obligationer, som Kommissionen vil udstede til at finansiere klimadelen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil Kommissionen fremlægge en standard for grønne obligationer, der så vidt muligt vil være tilpasset den foreslåede standard for grønne obligationer. EU-standard for grønne obligationer vil være baseret på velkendte og etablerede markedsstandarder, mens der tages hensyn til genopretnings- og resiliensfacilitetens opbygning, hvor udgiftsmyndighederne bl.a. er adskilt fra den udstedende institution. Den vil give investorerne den nødvendige sikkerhed for, at provenuet rent faktisk er blevet brugt til grønne investeringer.

I overensstemmelse med denne bedste praksis vil Kommissionen søge godkendelse af sin ramme for grønne obligationer af en uafhængig part.

Tekstboks 5 — Kommissionen henleder opmærksomheden den grundlæggende forskel mellem EU-klassificeringssystemets kriterier, som i øjeblikket kun har fokus på aktiviteter, der bidrager betydeligt til klimaindsatsen, og andre EU-politikker, såsom den fælles landbrugspolitik, der dækker et bredere spekter for mulig økonomisk støtte, men ikke nødvendigvis med et lavere ambitionsniveau end klassificeringssystemet. Denne mangfoldighed er derfor afspejlet i overvågningen af klimarelaterede udgifter.

81. Kommissionen minder om, at EU-budgettet allerede så vidt muligt har integreret visse aspekter af klassificeringssystemet i EU's klimakoefficienter, som bruges til at måle klimaforbruget i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og Next Generation EU. Endvidere skal EU's klimakoefficienter og klimaovervågningsmetode for EU-budgettet også tage højde for bestræbelser og investeringer, der ikke er omfattet af klassificeringssystemet, eller som ikke er helt i

overensstemmelse med klassificeringssystemet, da de ikke desto mindre også kan frembringe en gavnlig klimaeffekt eller være relevante for den grønne omstilling.

Med hensyn til risikoen for potentiel skade i forbindelse med EU-udgifter henviser Kommissionen til sit svar på punkt 75.

Kommissionen mener, at reglerne i EU-lovgivningen, der dækker finansieringsprogrammerne, er egnede til at opfylde de politiske mål, og understreger, at rollerne med hensyn til offentlig og privat finansiering er forskellige. Kommissionen gentager, at anvendelsen af klassificeringssystemet på EU's beslutninger om finansiering, eller i anden EU-politik, bør vurderes fra sag til sag og vil blive drøftet med de andre EU-institutioner i overensstemmelse med gældende lovgivningsprocedurer.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

82. Platformen for bæredygtig finansiering arbejder i øjeblikket på sin anbefaling til Kommissionen om en eventuel udvidelse af EU-klassificeringssystemet til bl.a. at omfatte sociale aktiviteter. Ændring af prismekanismer i økonomien, så de afspejler de reelle omkostninger ved miljøforurening og anden miljøforringelse, er imidlertid en proces, som Kommissionen arbejder løbende på.

Anbefaling 1 — Færdiggørelse af handlingsplanens foranstaltninger og præcisering af overholdelses- og revisionsordningerne

a) Kommissionen accepterer anbefaling 1 a).

Klassificeringsforordningen blev vedtaget og trådte i kraft. Den delegerede retsakt om EU-klimaklassificeringssystemet (som blev vedtaget i juni 2021) og den kommende delegerede retsakt om klassificeringssystemet vedrørende de sidste fire miljømål færdiggør handlingsplanen.

Kommissionen følger op på det analyse- og rådgivningsarbejde, der udføres under handlingsplanen vedrørende selskabsledelse i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsprogram for 2021, som lægger op til et lovgivningsforslag om bæredygtig selskabsledelse for at fremme langsigtet bæredygtig og ansvarlig virksomhedsadfærd. Målet er at fremlægge et forslag ved udgangen af 2021.

b) Kommissionen accepterer anbefaling 1 b).

c) Kommissionen accepterer anbefaling 1 c).

Kommissionens fælles svar på anbefaling 1 b og 1 c:

I henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 skal finansielle og ikkefinansielle virksomheder oplyse, hvordan og hvor stor en andel af deres aktiviteter, der er i overensstemmelse med klassificeringsforordningen.

Denne oplysningsforpligtelse falder ind under selskabsretten (regnskabsdirektivet, som ændret ved direktivet om ikkefinansiel rapportering).

For nylig stillede Kommissionen forslag til csd-forordningen, der ændrer bestemmelserne i direktivet om ikkefinansiel rapportering (såfremt forslaget vedtages af medlovgiverne, hvilket forventes i midten af 2022), og vil kræve, at revisorer verificerer og afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med kravene (herunder rapportering i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8). Der vil blive udarbejdet standarder for bæredygtighedsrapportering for alle virksomheder, der falder ind under anvendelsesområdet for de fremtidige forpligtelser i henhold til direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapporter, dvs. store

selskaber (børsnoterede og ikke-børsnoterede), og standarder for SMV'ers rapportering vil blive udarbejdet for børsnoterede SMV'er.

Med hensyn til finansielle produkter kræves det i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 (dens delegerede retsakt) og de reguleringsmæssige tekniske standarder i forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering (som skal vedtages inden udgangen af 2021), at der afgives oplysninger om underliggende investeringers overensstemmelse med klassificeringssystemet.

I forbindelse med forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering kan medlemstaterne henholde sig til de kompetente myndigheder, der allerede er fastsat i de sektorspecifikke bestemmelser, som nævnt i forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering, til at føre tilsyn med og overvåge sådanne oplysninger (dvs. medlemsstaternes finansielle markedsmyndigheder). Disse myndigheder er afhængige af de oplysninger, som finansielle og ikkefinansielle virksomheder offentliggør, som forklaret ovenfor.

Anbefaling 2 — Forbedring af bidraget til bæredygtig finansiering ved prissætning af drivhusgasemissioner

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Som beskrevet i denne rapport anvendes en række værktøjer i forbindelse med EU's klimapolitik til at nå vores mål. Forslagspakken "Fit for 55" øger denne ambition yderligere.

F.eks. stiller Kommissionen som led i pakken forslag om at styrke EU ETS med dets nuværende anvendelsesområde og ændre markedsstabilitetsreserven. Disse reformer vil resultere i lavere kvoteudbud og potentielt højere CO₂-priser — selv om markedet ifølge de fleste markedsanalytikere allerede foregriber fremtidige lovændringer i overensstemmelse med den øgede klimaambition i EU på mindst 55 % nettoemissionsreduktioner i 2030 i forhold til 1990, som fastsat i den foreslåede europæiske klimalov.

Endvidere stiller Kommissionen som led i "Fit for 55"-pakken forslag om at indføre en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme (eller CBAM).

Tilsvarende for den finansielle sektor stilles der i strategien for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi forslag om at indarbejde bæredygtighedsrisici i rammerne for det finansielle system.

87. Kommissionen minder om, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer er efterspørgselsbaseret og kan understøtte økonomisk levedygtige projekter med en højere risikoprofil. Mange klimatilpasningsprojekter er ikke økonomisk levedygtige, varetages ofte af offentlige myndigheder og er derfor ikke velegnede til at modtage tilbagebetalingspligtig støtte. Derfor er betragtningen om, at de fleste bæredygtige projekter vedrører modvirkning af klimaændringer i overensstemmelse med, hvad der kan forventes for et instrument, der er målrettet økonomisk levedygtige projekter og projekter med større risiko, som sigter mod mobilisering af privat finansiering.

I overensstemmelse med InvestEU-forordningen skal klima- og miljøovervågning under InvestEU foretages ved hjælp af EU-overvågningssystemet under anvendelse af kriterierne i EU-klassificeringssystemet. Relevante udkast til EU-klassificeringssystemets kriterier afspejles i EU-overvågningssystemet, og derudover kan implementeringspartnerne overvåge klima- og miljøtransaktioner fuldt ud ved hjælp af EU-klassificeringssystemets betydelige bidragskriterier (når de er vedtaget). Dette system giver fleksibilitet til mindre erfarne gennemførelsespartnere med hensyn til at benytte et mere enkelt EU-overvågningssystem og tilpasse sig EU-klassificeringssystemet, når

de er klar. InvestEU-vejledningen om klima- og miljøovervågning lægger op til forudgående rapportering af klima- og miljøresultater samt efterfølgende på basis af resultaterne.

Anbefaling 3 — Rapportering om InvestEU's klima- og miljørelaterede resultater

Kommissionen accepterer denne anbefaling.

Anbefaling 4 — Generering af en projektpipeline af bæredygtige projekter

a) Kommissionen accepterer anbefaling 4 a).

InvestEU-rådgivningsplatformen vil sigte mod større fokus på projekter, som i sidste ende kan opnå støtte fra InvestEU-fonden. Hvor det er muligt, og afhængigt af projektpromoternes interesse, vil områder og sektorer, der har det største behov for klima- og miljøinvesteringer, blive prioriteret, herunder tilpasning til klimaændringer, naturkapital, energieffektivitet og cirkulær økonomi. Herudover er EIB i gang med at udarbejde ny rådgivning og støtte gennem eksisterende ansvarsområder såsom Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og JASPERS, for både offentlige og private klienter, som beskrevet i EIB's Group Climate Bank Roadmap, ved at engagere tidligere led i medlemsstaterne, hvor proaktiv støtte kan bidrage til at udvikle en større pipeline af klimaforanstaltninger og miljørelaterede bæredygtighedsinvesteringer. Adskillige former for rådgivningsstøtte er i gang eller under udvikling i 2021, herunder, men ikke begrænset til, energifinansieringsworkshopper for medlemsstaterne med fokus på Central- og Østeuropa, Den grønne portal for korrespondentbanker og EIB's kommende tilpasningsplan for 2021.

b) Kommissionen accepterer anbefaling 4 b).

89. En universaltilgang til princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" på tværs af de forskellige politikområder i EU-budgettet er hverken nødvendig eller hensigtsmæssig i betragtning af de forskellige gennemførelsescykluser, forvaltningsformer og aktiviteter, der finansieres. Dette betyder ikke, at der ikke er nogen beskyttelsesforanstaltninger mod miljøskader i Unionens politikker.

Kommissionen mener, at den fremtidige fælles landsbrugspolitik vil sikre gennemførelsen af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" gennem sociale og skærpede betingelser.

Anvendelsen af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" efter EU-klassificeringssystemets artikel 17 er obligatorisk i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Medlemsstaterne skal for hver reform og investering dokumentere, at princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" er opfyldt for alle miljømål, der er medtaget. Ingen nationale genopretnings- og resiliensplaner vil blive godkendt, hvis dette ikke er dokumenteret. Kommissionen har ydet vejledning til medlemsstaterne om, hvordan opfyldelse af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" kan dokumenteres. Vejledningen er i vid udstrækning baseret på EU-klassificeringssystemet, men giver også en vis fleksibilitet. Det giver f.eks. medlemsstaterne mulighed for også at dokumentere, at investeringer, som ikke falder ind under klassificeringssystemet, opfylder princippet.

90. Et meget vidt spekter af aktiviteter finansieres over EU-budgettet gennem forskellige cykluser og metoder. Endvidere finansieres forskellige aktiviteter, der ikke er omfattet af EU-klassificeringssystemet, eller aktiviteter som, selv om de ikke opfylder de strenge tekniske kriterier i EU-klassificeringssystemet, bidrager til EU's klimamål, over EU-budgettet. Det er derfor, at EU anvender sin klimaovervågningsmetodologi på den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, som tager hensyn til EU-klassificeringssystemets kriterier, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt.

Bidraget fra EU-budgettet til klimaindsatsen anslås på forhånd og vil blive beregnet efterfølgende baseret på denne offentlige og gennemsigtige metode, som nu er blevet fastsat i flere retsakter. Denne metode har til formål at indkalkulere alle de aktiviteter, som bidrager til EU's klimamål. Det anvendte afvejningssystem er baseret på, og i videst muligt omfang tilpasset efter, de tekniske kriterier i EU-

klassificeringssystemet. Forpligtelsen til at afsætte, hvad der svarer til mindst 30 % af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 til klimamål, er baseret på denne metode.

Visse investeringer under genopretnings- og resiliensfaciliteten er ikke omfattet af EU-klassificeringssystemet. Andre opfylder ikke EU-klassificeringssystemets kriterier. Begge typer investeringer kan imidlertid bidrage til EU's bestræbelser på at bekæmpe klimaændringer. EU-standarden for grønne obligationer, som også drøftes i vores svar på punkt 79, giver investorer alle de relevante oplysninger.

Anbefaling 5 — Anvendelse af "princippet om ikke at gøre væsentlig skade" og EU-klassificeringssystemets kriterier konsekvent i hele EU-budgettet

a) Kommissionen accepterer delvist anbefaling 5a).

Kommissionen forpligtede sig i meddelelsen om den europæiske grønne pagt til at gennemføre princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" som et understøttende princip for dens foranstaltninger i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til Parisaftalen.

I praksis er dette blevet omsat til forpligtelsen i den interinstitutionelle aftale, der ledsager den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, om at anvende princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" ved integration af klima og biodiversitet.

For at sikre anvendelsen af dette princip indeholder EU-budgettet flere garantier, der er i synergi med de enkelte fondes primære mål. Dette omsættes f.eks. til bæredygtighedskontrol af de programmer, der investerer i infrastrukturer, til sociale og skærpede betingelser i den fremtidige fælles landbrugspolitik, eller til lister over investeringer, der ikke kan finansieres over EU-budgettet.

Hvor det er relevant og passende, er dette princip på baggrund af Kommissionens forslag medtaget i den relevante lovgivning såsom forordningen om fælles bestemmelser og genopretnings- og resiliensfaciliteten med et direkte link til EU-klassificeringssystemet.

Kommissionen mener, at en ensartet anvendelse af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" i EU-klassificeringssystemet på hele EU-budgettet hverken er gennemførligt eller hensigtsmæssigt på grund af de mange forskelle på EU's udgiftsprogrammer med hensyn til cykluser, forvaltningsmetoder, omfattede aktiviteter og endelige mål.

b) Kommissionen accepterer delvist anbefaling 5 b).

Kommissionen vil overveje, hvordan der kan medtages en passende henvisning til princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" i det kommende forslag til en revideret finansforordning under hensyntagen til dens anvendelsesområde og EU-budgettets opdelte karakter. Kommissionen kan imidlertid ikke på nuværende tidspunkt forpligte sig med hensyn til det præcise indhold af det kommende lovgivningsforslag.

Kommissionen minder også om, at den er forpligtet til at gennemføre princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" i den interinstitutionelle aftale, der ledsager den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, som finder anvendelse på alle programmer under den flerårige finansielle ramme. Kommissionen har fuld tillid til partnernes engagement i denne aftale.

c) Kommissionen accepterer delvist anbefaling 5 c).

Som senest præciseret i "meddelelsen om resultatrammen for EU-budgettet" fra juni 2021 har Kommissionen styrket sin klimaovervågningsmetodologi for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. Den har navnlig gennemført en væsentlig styrkelse ved at gå fra "Riomarkørerne", som

bruges i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, til "EU's klimakoefficienter", som bruges i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. EU's klimakoefficienter, som er fastsat i flere basisretsakter, er i videst muligt omfang tilpasset de tekniske screeningskriterier under EU-klassificeringssystemets første delegerede retsakt.

Kommissionens overvågningsmetodologi sikrer også, at klimakoefficienter anvendes konsekvent på alle EU's udgiftsprogrammer.

Integreringen af klimaindsatsen på 30 % er fastsat under hensyntagen til disse koefficienter, og der er behov for at fastlægge fremskridt med hensyn til dette mål på baggrund heraf. EU-klassificeringssystemet er ikke endeligt og vil sandsynligvis udvikle sig i takt med retsgrundlaget, hvorfor det ville være umuligt at have en fast tidsserie, hvis det anvendes til at måle bidraget fra EU-budgettet til EU's klimaindsats.

Det skal også bemærkes, at de detaljerede oplysninger, der er nødvendige for at anvende kravene i EU-klassificeringssystemet fuldt ud, hverken er tilgængelige eller kræves fremlagt af medlemsstaterne eller gennemførelsespartnerne for udgiftsprogrammerne under indirekte og delt forvaltning. Oplysningerne om nogle af udgiftsprogrammerne under direkte forvaltning er også ufuldstændige.

d) Kommissionen accepterer nærværende anbefaling 5 d).

Kommissionen vil benytte EU's klimaovervågningsmetode til at rapportere om fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af klimamålet på 30 %. Disse data suppleres af oplysninger om de udgiftsbeløb, som falder ind under interventionsområdet for EU's klimaovervågningsmetode, der får en koefficient på 100 % ved at opfylde de tekniske screeningskriterier i EU-klassificeringssystemet for modvirkning af eller tilpasning til klimaændringer.

Denne rapportering vil, i kraft af sin udformning, give et ufuldstændigt billede af bidraget fra EU-budgettet til EU's klimamål. I forbindelse med delt forvaltning vil den være baseret på eksisterende data som rapporteret af medlemsstaterne.

91. Denne rapport var en del af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager den nyligt vedtagne strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi.

Den nyligt vedtagne strategi og den foreslåede lovgivningspakke fastlægger de næste skridt i retning mod at nå Kommissionens ambitiøse mål.

Navnlig finansielle institutioner skal offentliggøre deres egne planer for omstilling til bæredygtighed og dekarbonisering, herunder mellemliggende og langsigtede mål og hvordan de planlægger at reducere deres miljøaftryk. Denne større gennemsigtighed med hensyn til mål, indikatorer, definitioner og metoder vil igen gøre det muligt at overvåge foranstaltningernes effektivitet over tid.

Forslaget til direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, såfremt det vedtages af Rådet og Parlamentet, vil kræve, at store EU-selskaber og børsnoterede selskaber, herunder banker, forsikringselskaber og investorer, offentliggør deres bæredygtighedsmål og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå målene.

Med udgangspunkt i den reguleringsmæssige tekniske standard i henhold til forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering vil Kommissionen desuden styrke de finansielle markedsdeltageres offentliggørelse af dekarboniseringsforanstaltninger og deres effektivitet for alle investeringsprodukter.

I henhold til klassificeringsforordningens artikel 20 har platformen for bæredygtig finansiering endvidere til opgave at overvåge og løbende rapportere til Kommissionen om udviklingen på EU-plan

og nationalt plan med hensyn til kapitalstrømme til bæredygtige investeringer. Dette arbejde vil allerede blive påbegyndt i 2021.

Anbefaling 6 — Overvågning af og rapportering om handlingsplanen for bæredygtig finansiering og den fremtidige strategi

a) Kommissionen accepterer anbefaling 6 a).

I henhold til klassificeringsforordningens artikel 20 har platformen for bæredygtig finansiering til opgave at overvåge og løbende rapportere til Kommissionen om udviklingen på EU-plan og nationalt hensyn til kapitalstrømme til bæredygtige investeringer. Dette arbejde vil blive påbegyndt i 2021.

Fra og med juni 2021 er der allerede opstillet en indikator, der afspejler udviklingen på markederne for grønne obligationer, i en nyligt lanceret værktøjskasse for kapitalmarkedsunionen, og drøftelser vedrørende indføjelser i andre indikatorer er i gang.

Herudover vil Kommissionen undersøge mulige foranstaltninger, der skal hjælpe medlemsstaterne med at vurdere deres finansielle sektors overensstemmelse med bæredygtighedsmålene.

De europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank følger den seneste markedsudvikling inden for deres respektive områder med hensyn til bæredygtige investeringer.

b) Kommissionen accepterer anbefaling 6 b).

Kommissionen vil fortsat regelmæssigt gøre status over fremskridtene og revidere sine foranstaltninger. Kommissionen vil senest i slutningen af 2023 aflægge rapport om gennemførelsen af strategien og vil aktivt støtte medlemsstaterne i deres gennemførelsesbestræbelser.